

Cornellà tindrà una Assumpta digna del seu temple

Com he vist néixer i créixer la Verge de la façana

La primera vegada que vaig adreçar els meus passos vers el taller del marbrista Sr. Fornells, de Sarrià, on sabia que es començava la imatge, caminava mogut per la força del dubte.

Certament coneixia l'escultor i àdhuc tenia un concepte molt clar del projecte; mes no m'era possible d'imaginar la viva realitat de deu o dotze tones mètriques de pedra en blocs sobreposats i calculats tècnicament per iniciar un treball d'aquestes proporcions.

I, la sorpresa fon meravellosa...

Quan, a l'assolir el pati vaig acarar-me amb la creu massissa dels blocs i vegí el rostre mig esboçat, em va semblar, talment, que ja palpava la Verge de cap a peus. Vaig pressentir des d'aleshores, instintivament, aquesta bella escultura que ben aviat veurem presidir la façana del nostre temple, i l'alegria de la certesa ja no m'ha deixat més.

Quantes vegades, des d'aquell matí de Novembre, he refet el mateix camí? No sabia pas dir-ho exactament, perquè a mi m'ha passat com al seu autor des d'aquell primer dia, quan em deia que, a despit de la feixuga massa de pedra que tenia davant, ja veia la Verge realitzada, doncs la portava viva dins del pensament i cada nit la somniava.

Aquesta sinceritat pel Sr. Colom, el jove escultor, i l'entusiasme, i l'amorosament amb què l'ha treballada, m'obriren al cor una deu de simpatia per ell i la seva obra que avui em sento identificat amb les seves doctrines estètiques i davant de la joiosa realitat estic content per ell, per Cornellà i per la gran festa que es prepara.

Ningú que no coneixi l'art de l'escultura no es pot imaginar la magnitud del treball que una obra d'aquestes proporcions exigeix dia per dia, fins veure-la enllestida. Oi més tenint en compte l'atreviment que suposa embestir la feina a talla directa, com només ho fan els genis, i que el Sr. Colom ho realitza amb una coratgia i una fe admirables.

Jo que he viscut el procés lent de les jornades i porto a dins el retruny constant de les escales, els punxons i les buixardes forçant el desgast de la pedra: jo que m'he passat llargues hores esperant el procés del miracle artístic, puc ben dir que porto arrapada a les nines la visió d'aquells dos homes cercant afanyosos l'Assumpta del nostre temple dintre d'aquella creu enorme dels blocs de pedra del primer dia.

Per això no m'he pogut sostreure l'atracció i hi he anat tantes vegades. Per això mateix hi he portat als meus fillots que no sabien entendre les meves paraules quan els deia que havia vist al Sr. Colom cavalcant l'espalla de la Verge i esculpint-li el rostre. Ara ja ho han vist de fa molts dies i quan els parlo de la imatge ja no s'estranyen de les dimensions i em pregunten pel procés del treball.

Val a dir que, a despit de les explicacions que els donava parlant-los-hi de les proporcions de la cara y de les mans,

quan es trobaren enfront dels blocs de pedra d'on emergien el cap i els braços, en mig de la gran bastida on treballaven l'escultor i el seu ajudant, restaren admirats de debó.

Ara que la feina ja s'acaba, estic convençut que, el dia que la imatge presideixi la façana del nostre temple, tothom també restarà meravellat de la grandiositat de l'obra.

Una escultura de tres metres i mig, de pedra massissa no la té pas tothom qui vol. A Cornellà-si Déu vol- la tindrem molt aviat, ben concebuda i bellament realitzada.

El Sr. Colom, jove escultor, autor d'aquell magestuós Crist-Rei de Font-Romeu, del qual no fa pas gaire parlaren els nostres diaris, afegirà el seu nom a la història del nostre temple, considerat pel nostre malaguanyat mestre de crítics d'art, D. Eugeni d'Ors com una joia de l'arquitectura religiosa moderna.

Aquests darrers dies, precisament, he coincidit amb l'arquitecte parroquial Sr. Mora, a les acaballes de l'obra i he pogut llegir en els seus ulls la vibrant satisfacció d'haver trobat un bon intèrpret de la seva concepció. Després em confirmà satisfet que el Sr. Colom, amb plena llibertat d'acció, s'havia cenyit a l'ideal del seu somni: una Assumpta que jugués amb la estructura general del temple i li harmonitzés i presidís la façana.

Gràcies a Déu, aquesta Verge de línies modernes i d'esperit clàssic alhora, que té un aire innegable d'escultura mediterrània, arrodonirà la gràcia del nostre incomparable santuari i clourà d'una faisa definitiva el record d'aquest Any Sant Marià inoblidable.

No voldria pas cloure aquestes ratlles sense remarcar l'abnegat sacrifici del Sr. Colom, al qual felicito sincerament, desitjant-li que aquesta Assumpta de la seva obsessió signifiqui d'aquí endavant, per ell, l'ascensió definitiva pels camins dificultosos del seu art, per l'amor que ha volcat constantment damunt la nostra imatge.

I també, en nom dels que, per damunt de tot, estimen els valors eterns vagi una íntima reconeixença a tot el poble que, a mesura de les seves possibilitats ha contribuït a fer possible aquesta realitat, i molt particularment a qui, amb mà generosa y cor agraït, ha cobert calladament bona part del pressupost total de l'obra. Que Déu els hi pagui...!

Pere Cortada

Cornellà del Llobregat, Gener del 1955.